

22 februarie 2013, Postul de televiziune: "Digi 24"

Interviu acordat de **George Cristian Maior**, directorul Serviciului Român de Informații postului "Digi 24", în cadrul emisiunii: **"Imparțial - SRI, în centrul dezbaterii"**

Realizator: Luca Niculescu

L. Niculescu: Bună seara tuturor, bine v-am găsit. De câteva săptămâni, o dezbatere și-a făcut loc în spațiul public din România. Uneori este mai aprinsă, alteori în surdină. Este vorba despre o dezbatere în care sunt evocate legăturile dintre serviciile de informații, oameni politici, oameni de afaceri sau jurnaliști. Din discuție nu lipsesc nici ingredientele care sunt pe placul amatorilor de teorii ale conspirației. De ce a apărut această discuție, care pot fi efectele ei, iată una dintre temele pe care vi le propune 'Digi 24' în emisiunea din această seară, o emisiune în care vom vorbi și despre pericole teroriste diverse, despre Europa și Statele Unite, ba chiar și despre cărți, despre cărți bune. Invitat este domnul George-Cristian Maior, directorul Serviciului Român de Informații. Bună seara. Vă mulțumesc că ați venit.

G. C. Maior: Bună seara. Bine v-am găsit.

L. Niculescu: Înainte de a ajunge la lecturi, vă propun să discutăm despre discuțiile zilei. SRI, serviciul pe care îl conduceți, este de aproximativ două săptămâni în mijlocul unor dezbateri. Oameni politici fac tot felul de declarații în care se vorbește despre SRI, nu întotdeauna în termenii cei mai elogioși. Cum vă explicați acest interes?

G. C. Maior: Bine, dezbateră s-a mai răcit în ultimul timp pentru că noi am făcut câteva precizări. Dintre ele, cea mai importantă e referitoare la rolul nostru în asigurarea securității naționale, adică în definirea agendei noastre, care nu este legată nici de politic, nici de economic, ci de securitatea națională a României, de interesele strategice ale României. Că în exteriorul Serviciului, anumite forțe politice sau mediatice încearcă să atragă Serviciul în asemenea dezbateri, care sunt de fapt dispute în zona politică, este o cu totul altă chestiune, pe care am precizat-o. Pe de altă parte, nu pot să nu remarc faptul că foști ofițeri ai Securității sau foști informatori ai Securității, fac declarații despre organizație, respectiv Serviciul Român de Informații, care este o instituție complet diferită de a lor. Deci ei nu pot, nici din punct de vedere al unor criterii morale, nici din punct de vedere al unor criterii profesionale, să emită judecăți de valoare despre activitatea unui serviciu care este profund atașat valorilor euro-atlantice, este integrat în sistemul de informații NATO și în cel al Uniunii Europene, are o credibilitate majoră în aceste sisteme și o legitimitate care depășește încercarea lor patetică de a lansa acuze la adresa sa. Mult.

L. Niculescu: Au serviciile de informații din România, Serviciul dumneavoastră, o credibilitate mai mare decât o au oamenii politici din România?

G. C. Maior: Deci, s-ar putea discuta și despre acest aspect, dar vreau să vă spun: credibilitatea unui serviciu de informații este dată de calitatea informației pe care

o transmite sau o schimbă cu alte servicii de informații, de viteza cu care se transmite acea informație și de calitatea analizei care se desprinde din activitatea Serviciului. În aceasta constă credibilitatea unui serviciu. Legitimitatea sa se referă la modul în care este perceput de populație. Populația percepe mult mai bine Serviciul decât anumiți politicieni, anumiți reprezentanți ai zonei economice, chiar anumiți reprezentanți ai media. În momentul în care ai o credibilitate la nivelul opiniei publice, o legitimitate de 50%, ca serviciu secret, eu cred că este un lucru foarte bun pentru o asemenea organizație.

L. Niculescu: Dar nu e un paradox? Adică oamenii au încredere în ceva ce nu cunosc, practic, sau cunosc foarte puțin. E un serviciu, cum i-ați spus, secret.

G. C. Maior: Și aici este o discuție. Ei cunosc cel mai bine starea de securitate sau de siguranță pe care o percep, și cine le-o asigură. Un aspect. Al doilea aspect, ei văd cel mai bine anumite efecte din activitatea acestor servicii, care sunt publice: rolul lor în transmiterea de informații pentru - să-i spunem - combaterea evaziunii fiscale, rolul Serviciului în cooperare cu instituții ale Ministerului de Interne în prinderea unor criminali cu mare notorietate internațională, rolul Serviciului în suplimentarea de informație către Parchete, de exemplu în tratarea unor cazuri de corupție foarte semnificative. Deci toate acestea, undeva, sunt percepute ca atare de populație. Sunt percepute altfel, în schimb, de factori și persoane interesate care probabil sunt deranjate.

L. Niculescu: Dar ce-i deranjează? De ce a apărut... Totuși, într-adevăr, s-au mai calmat în ultimele 48-72 de ore, s-au mai calmat. Dar au fost destule acuzații...

G. C. Maior: Da.

L. Niculescu: Destul reproșuri. De ce a apărut acest lucru? Care este interesul? Ce au cu dumneavoastră?

G. C. Maior: Dacă luăm doar zona economică, există persoane cu mare forță economică care încearcă să acrediteze ideea că Serviciul le îngrădește marja de acțiune. Nu le îngrădește nicio marjă de acțiune, dacă ea se desfășoară în raport de criteriile competiției caracteristice economiei de piață. În schimb, când această marjă de acțiune este îngrădită pe terenul unor lobby-uri ilegite către factori guvernamentali, pentru a-și promova interesele economice, chiar taxe de corupție, atunci normal că sunt deranjate.

L. Niculescu: La cine vă referiți, exact?

G. C. Maior: Eu nu vreau să dau nume. Lumea, în schimb, cred că știe...

L. Niculescu: Eu pot să dau nume?

G. C. Maior: ... despre cine este vorba sau despre ce persoane vorbim.

L. Niculescu: Așa, v-am întrerupt în mijlocul ideii.

G. C. Maior: Da. Și aceste lucruri normal că deranjează. Deranjează și, poate, factorul politic - indiferent de culoarea lui, să fim foarte bine înțeleși -, în momentul în care Serviciul are capacitatea de a coopera, chiar cu Parchetele, în tratarea unor cazuri

de corupție. Normal că nimeni nu e fericit, cel care este subiectul unor asemenea acțiuni. Dar de aici până a încerca fie să intimidezi, și acest lucru Slavă Domnului, nu reușesc să-l facă, o asemenea organizație, fie să o supui unei presiuni retorice când știi că ea, de regulă, nu are posibilitatea și nici intenția de a răspunde direct. Este un lucru grav, în raport de un anumit interes național și în raport de modul în care o asemenea organizație trebuie să-și concentreze energiile pe cu totul altceva, pe securitatea națională a statului.

L. Niculescu: Deci vă răpește din energia pe care trebuie să o concentrați pe alte domenii? Astfel de acuzații vă răpesc această energie?

G. C. Maior: Slavă Domnului că niciodată nu este afectată activitatea operativă sau cea normală, a misiunii Serviciului, de a transmite informații beneficiarilor în stat. Dar nici nu este plăcut să intri în dezbateri publice când nu trebuie să fii subiectul unor asemenea dezbateri, știind foarte bine despre ce este vorba. Tu, ca Serviciu, sau tu, ca director.

L. Niculescu: Dar ce puteți face, când un domn ca Ioan Niculae spune că serviciile au distrus cel mai mult în ultimii 23 de ani? Care poate fi replica dumneavoastră? În lumea civilă poți să dai pe cineva în judecată pentru calomnie. Dumneavoastră ce puteți face?

G. C. Maior: Domnul Ioan Niculae, dacă tăcea, filozof rămânea. O să-i răspund în felul următor: Securitatea, la care domnia-sa a lucrat, a distrus un stat, l-a șters de pe harta politică, strategică, a lumii civilizate, și nu a înțeles deloc, prin aceasta, lumea în care trăia și acționa acel stat, din păcate. Si văd că, ca exponent vechi al acestui organism, nici el nu cred că înțelege foarte bine despre ce lume vorbim în secolul XXI. Așa pot să-i răspund.

L. Niculescu: Da, dar în același timp, este unul dintre cei mai bogați, dacă nu cel mai bogat om din România. Asta nu înseamnă că Securitatea despre care vorbiți a supraviețuit, într-un fel sau altul?

G. C. Maior: Puteți analiza dumneavoastră acest lucru. Noi vorbim, repet, de o altă organizație, cu o altă filozofie, o organizație non-ideologică, deci diferită de cea a Securității, care era una ideologică, și esențialmente una a poliției politice. Asemenea oameni vorbesc de poliție politică, este într-un fel amuzant, inclusiv din punct de vedere al logicii formale. Acum, eu nu spun că în cadrul Securității nu au fost și oameni competenți. Am mai afirmat acest lucru, inclusiv public. Dar la nivel instituțional, acea organizație era o organizație ideologică, pervertită la valori ideologice, care apăra valori ideologice, inclusiv economia de comandă. Secția în care a lucrat domnul Niculae era Direcția de Securitate Economică a Securității, care apăra ce? Un sistem de comandă în economie, care s-a dovedit a fi falimentar, inclusiv din punct de vedere al logicii pieței.

L. Niculescu: Credeți că toată această discuție are loc, are legătură și cu schimbările politice care au avut loc în România, recent?

G. C. Maior: Probabil că are legătură, că asta putem vedea și noi, și înțelegem, poate chiar mai bine decât cred unii, cu dinamica politică în perspectivele acestei dinamici. Vreau să subliniez, din nou: nu vom fi atrași de o agendă politică, în legătură cu evoluțiile electorale din această țară, nicio clipă, și nici nu vom fi intimidați în realizarea misiunilor noastre de zi cu zi, pe terenul securității naționale, de factori politici, de factori mediatici sau chiar de factori economici puternici, care au bani și posibilitatea de a-și livra mesajul în spațiul public.

L. Niculescu: Si cum reușiți să rezistați? Pentru că, totuși, cele trei forțe pe care le-ați prezentat sunt puternice.

G. C. Maior: Nu suntem niciodată într-o antagonie cu aceste forțe. Eu nu vorbesc... Eu vorbesc de persoane, vorbesc de centri de putere din cadrul acestor forțe. Aceste forțe, în sine, au, fiecare, identitatea sa, rolul său, chiar în arhitectura mai amplă, instituțională sau socială a statului. Comunicăm bine cu mass-media pe agenda noastră de securitate națională, comunicăm bine cu factori politici pe agenda de securitate. Nu avem nicio problemă din această perspectivă. Dar în momentul în care suntem atrași în asemenea jocuri, trebuie să ripostăm.

L. Niculescu: Există - nu știu - există frământări în rândul Serviciului Român de Informații, după alegeri? Nu știu... Există oameni care... E o organizație, până la urmă, e o instituție în care oamenii vor să ajungă poate la un post mai bun, să ocupe o funcție mai înaltă, o schimbare politică îi poate ajuta și pe ei. Există așa ceva?

G.C. Maior: Vreau să vă spun că spre satisfacția mea, efortul de reformă, de transformare a serviciilor din... a Serviciului Român de Informații în special în ultimii șapte ani, a generat o agendă pur profesională în interiorul serviciului. Oamenii nici nu au fost extrem de impresionați de derularea unor alegeri, a fost un lucru exterior sferei lor de activitate, și-au văzut de treabă. Stiu că dacă sunt buni, pot promova. Stiu că dacă sunt mai ineficienți stagnează sau pot ieși din sistem. Nu există așa cum am văzut chiar anumite analize media, unele de-a dreptul ridicole, precum cea din '22', vreau să dau acum în mod explicit, având în vedere calitatea acelei reviste, o analiză care spunea că bătălia între generații în cadrul Serviciului. Serviciul are o arhitectură foarte suplă. Dacă toate organizațiile din România ar fi parcurs asemenea reforme, în sens profesional, și ar avea calitatea umană care există în Serviciu, țara ar merge mult mai bine, vă asigur de acest lucru. Dar nu există competiție...

L. Niculescu: Ne dăm seama că trebuie să vă credem pe cuvânt.

G.C. Maior: Nu există. După cum vedeți, nu se întâmplă și nu s-a întâmplat niciun seism sau nicio ieșire, deși au avut loc diverse schimbări politice, Slavă Domnului, chiar foarte multe în decursul a șapte ani. Media de vârstă a Serviciului este de 36 de ani, așa, apropo de generații. Mulți au studiat, s-au pregătit în centre de performanță extraordinare pe care n-am să le numesc, din țară sau străinătate. Sunt cuplați la un sistem, să spun mai mare, informațional, specific organizațiilor în care stăm. Tratează cu profesionalism chestiuni extrem de sensibile, naționale sau

internaționale. Deci nu, nu există din acest punct de vedere nicio problemă... interioară în Serviciu. Spre disperarea unora.

L. Niculescu: Vorbeați despre replica pe care sunteți nevoit s-o dați. Până unde veți merge cu aceste replici?

G.C. Maior: Deci, pur și simplu, noi am explicat niște lucruri. Cine înțelege, înțelege. Si știu că sunt mulți care înțeleg, deși se fac că nu înțeleg.

L. Niculescu: Si atunci de ce continuă?

G.C. Maior: Nu văd să continue, așa cum și-ar dori unii. Să mai continue așa cum și-ar dori unii.

L. Niculescu: Deci, vă așteptați la o perioadă de calm?

G.C. Maior: Eu cred că da. Eu cred că da, pentru că eu cred că este interesul unora să-și vadă de propria lor agendă și, cu certitudine, este interesul nostru să ne vedem de propria noastră agendă, legată strict de securitatea națională.

L. Niculescu: Vom vorbi și despre securitatea națională imediat. Am văzut că Victor Ponta a amenințat că îi exclude pe domnii Roșca-Stănescu și pe domnul Ghiță din USL, dacă ei au fost cei care s-au împuns evocând și numele, invocând și numele Serviciului Român de Informații. Ați avut vreo discuție cu Victor Ponta?

G.C. Maior: Pe această chestiune nici n-aș fi avut de ce să am. Am multe discuții cu domnul Victor Ponta pe informațiile pe care le transmitem Guvernului, primului-ministru. Sunt situații complexe pe diverse paliere, aceasta este comunicarea mea cu el. Ce este în interiorul partidelor, e o chestiune, care sincer să fiu, nu mă prea interesează. Mă interesează în schimb când, repet, foști reprezentanți ai Securității încearcă să demonstreze că Serviciul face poliție politică în timp ce ei înșiși au trăit din acest lucru.

L. Niculescu: În ce măsură astfel de dezbateri, care au loc în România, vă afectează sau nu relațiile pe care le aveți cu partenerii externi, pentru că sunteți bine integrați în structura informațională occidentală.

G.C. Maior: Din punct de vedere extern, lucrurile sunt văzute din perspectiva a ceea ce am menționat eu. Si ei văd cine vorbește, despre ce vorbește și cum vorbește. Deci, avem toată încrederea partenerilor externi în această chestiune și nu afectează cu absolut nimic nici cooperarea, schimbul de informații, nici capacitatea operațională comună pe care o avem în anumite chestiuni cu aceste servicii de informații.

L. Niculescu: Deci, nu ați avut nicio problemă...

G.C. Maior: Nu, nu, dimpotrivă. Au înțeles foarte bine...

L. Niculescu: Ați primit scrisori de susținere?

G.C. Maior: Nu, nu, nu se trimit scrisori aici. Avem discuții permanent. Si ei înțeleg aceste lucruri. Cine le spune, ce se întâmplă, foarte bine chiar.

L. Niculescu: Înțeleg, și vă ajută?

G.C. Maior: Noi ne ajutăm prin schimburi de informație și prin operațiuni comune. Nu avem un... și nici nu avem nevoie de așa ceva.

L. Niculescu: Să vorbim despre câteva, pe scurt despre câteva mituri care există în ceea ce vă privește, în primul rând referitor la această discuție. Simțiți că ar fi, nu știu, vreo implicare și-a unor servicii de informații străine, ca să nu dau zona geografică, sau e numai româno-românească?

G.C. Maior: Nu, nu, nu este nicio implicare.

L. Niculescu: Deci e vorba numai de interese locale.

G.C. Maior: Sigur, sigur că da.

L. Niculescu: Deci, nu e chiar atât de interesant pe cât ar vrea unii să creadă.

G.C. Maior: Bun, aceste chestiuni poate servesc câteodată unor interese străine pe care n-am să le menționez. Aici, este la fel de adevărat. Este posibil și acest lucru.

L. Niculescu: A, deci se folosesc de ceea ce există în România...

G.C. Maior: E slăbiciunea unui serviciu, este fericirea unui serviciu ostil, întotdeauna. Slăbiciunea percepută ca atare. Ea nu există, Slavă Domnului, din punct de vedere structural.

L. Niculescu: Un alt mit este cel al ofițerilor acoperiți ai SRI. Există așa ceva printre parlamentari?

G.C. Maior: Am spus-o explicit, la Parlament. Nu există, există și posibilitatea de a controla acest lucru. M-a întrebat un distins parlamentar din Comisia de Control asupra Serviciului: 'Dar cum putem ști acest lucru?' Păi, dacă dumnealui îmi trimite o scrisoare sau mă întreabă în cadru oficial al Comisiei și eu spun că nu, acest lucru, acest răspuns are și o valoare juridică clară. Iată...

L. Niculescu: Dumneavoastră sunteți obligat să-i răspundeți, să-i spuneți adevărul.

G.C. Maior: Bineînțeles. Si îi pot răspunde inclusiv în scris despre acest lucru. Păi credeți că cineva se joacă cu aceste lucruri? Chiar în perspectiva arhivelor care într-adevăr se deschid mai târziu, din anumite rațiuni, pentru serviciile de informații.

L. Niculescu: Deci asta înseamnă că domnul Sebastian Ghiță nu este ofițer acoperit al SRI?

G.C. Maior: Eu am spus ce am avut de spus. Cred că e... Logica pur aristotelică spune acest lucru.

L. Niculescu: În numele domniei sale, de ani de zile, este evocat alături de SRI, într-adevăr în comentarii mai mult sau mai puțin...

G.C. Maior: Eu am rămas uimit când cineva, și iarăși nu vreau să dau nume, vorbește bine despre Serviciu, deci despre Serviciul Român de Informații să fie și din această perspectivă asociat cu Serviciul. Ce fel de țară este aceasta, când cineva care chiar vorbește bine, și nu mă refer la el, că sunt și alții, sunt asociați cu servicii. Păi, este o mândrie pentru o națiune să aibă un serviciu care lucrează pentru securitatea sa, pentru interesele sale în lume, și dacă se vorbește bine de el înseamnă că Serviciul are ceva cu acea persoană? Sau înseamnă că este ceva dubios?

L. Niculescu: In ceea ce-i privește pe jurnaliști, sunt ofițeri acoperiți printre noi, domnule Maior?

G.C. Maior: Am mai răspuns la acest lucru, exact...

L. Niculescu: Nu la această emisiune.

G.C. Maior: Exact, în sistemul Uniunii Europene, și pe această zonă acționăm în concordanță cu cele mai stricte standarde democratice. Punct.

L. Niculescu: Si în... Ce înseamnă aceste standarde democratice?

G.C. Maior: Am spus punct.

L. Niculescu: Dumneavoastră spuneți punct. Fiecare, încă o dată, fiecare înțelege ce dorește. Cât de mult urmăriți ce se întâmplă în politica românească?

G.C. Maior: Păi, cât de mult urmărește fiecare cetățean al țării acest lucru.

L. Niculescu: Sunt două lucruri diferite.

G.C. Maior: Mai mult sau mai puțin, da. Unii chiar nu sunt interesați, mai ales sterilitatea unor dezbateri sau modul lor slab din punct de vedere al calității mesajelor transmise, îi fac pe mulți oameni indiferenți la evoluțiile politice. Uneori urmărim și din propria noastră perspectivă pentru că avem legi în Parlament, vedem filosofii ale diferitelor partide despre securitatea națională. Si atunci, bineînțeles că ne interesează acest lucru.

L. Niculescu: Am văzut că vă interesează România, ce se întâmplă cu România în Europa, ce se întâmplă în spațiul euro-atlantic. Ați scris mai multe cărți, și în prefața pe care ați scris-o la ediția a doua a volumului dumneavoastră, 'Noul aliat', vorbeți despre un fenomen îngrijorător care a apărut în România. Această prefață este scrisă, îmi închipui, în toamna anului trecut, nu? - cam așa, după cum...

G.C. Maior: Este... Nu, este chiar spre finalul anului trecut, în luna decembrie. Da.

L. Niculescu: Spre finalul anului. Spuneți că în România a apărut un discurs rudimentar, centrat pe o înțelegere greșită a ceea ce înseamnă putere statală și naționalism. Asta a început să bântuie patetic, dar tot mai agresiv retorica publică, și vorbește despre teza indusă de colonizare a României în arhitectura instituțională europeană și euro-atlantică. Eu citesc cu îngrijorare ce scrieți dumneavoastră aici.

G.C. Maior: Da, este și un discurs - spre surprinderea mea -, prezent la unii intelectuali care ar trebui să înțeleagă mai bine ce înseamnă naționalism și suveranitate națională în secolul XXI. Este prezent și la anumiți politicieni, este prezent și în anumite cotloane media. Confundă noțiunile... Vreau să vă spun că, din punct de vedere istoric, aderarea la NATO, despre NATO este în principal vorba în această carte, dar și la Uniunea Europeană, nu a adus numai un plus major de securitate națională pentru această țară și pentru acest popor, concept la care au lucrat chiar și mari diplomați din perioada interbelică, visând la un sistem de securitate colectivă, cum au fost, de exemplu, Titulescu sau Gafencu, și s-au trezit prinși în clinciul unor alianțe care au spulberat de pe hartă această țară, la un moment dat. Nu doar - repet - un plus de

securitate națională, și un plus de suveranitate națională pentru această țară. Suveranitate națională definită pe criteriile secolului XXI, adică capacitatea de a participa la luarea deciziilor strategice majore care au loc în lume - cum am avea această posibilitate dacă n-am fi membrii ai acestor alianțe? Să stai la masa deciziilor și să iei decizii majore care implică uneori chiar state și populații din afara acestor sisteme. Capacitatea de a negocia cu parteneri puternici, prin intermediul apartenenței la aceste alianțe, precum Rusia sau alte state, China. Credeți că suntem mai interesați dacă am fi în afara Uniunii Europene, pentru chinezi sau pentru ruși? Mai interesați din punct de vedere strategic? Poate mai interesați din alte puncte de vedere, având în vedere slăbiciunile unui stat care, de asemenea dimensiune, care ar fi în afara acestor organizații.

L. Niculescu: Din ce punct de vedere?

G.C. Maior: Lăsați-mă să continui, dacă-mi permiteți. Unde, în ce sistem mai poți primi informație strategică vitală, inclusiv despre ce se petrece în lume, decât în aceste sisteme? Deci ai acces la informație, care este un element major de putere în secolul XXI, pentru orice stat. Si atunci, de unde până unde, ideea de colonie? Poate că se confundă cu cea de sălbăticie, în discursul unora, adică a unui spațiu fără reguli, în care anumite grupuri foarte puternice își fac propriile reguli. Poate că acesta este substratul acestui discurs, pentru persoane - repet - interesate, din sfera politică sau economică. Dar pentru intelectuali, este posibil să nu înțeleagă, să nu explice - pentru anumiți intelectuali - acest lucru? Mi se pare - repet - o lipsă de perspectivă și, într-un fel, o lipsă de acordare la discursul ideatic, la momentele mari de idei care au loc în lumea contemporană. Imi pare rău să spun acest lucru.

L. Niculescu: Dar elementele de discurs pe care le-ați citat chiar acum au fost în retorica din această vară, mai ales, din vara trecută, în discursul unora din liderii USL.

G.C. Maior: Eu nu vreau să emit judecăți de valoare în legătură cu discursul unei părți sau al alteia, politice. Eu vorbesc de un fenomen mai general pe care l-am...

L. Niculescu: Credeți că era interes sau necunoaștere?

G.C. Maior: Poate fi vorba și de necunoaștere, este și vorba de interes. Una este să ai, în schimb, într-adevăr, și acest discurs ar trebui să explice mai bine acest lucru, o diplomatie puternică, capabilă să ia deciziile, să contribuie la conturarea deciziilor adecvate din cadrul Uniunii Europene sau NATO, o capacitate intrinsecă a statului de a proiecta forță în aceste negocieri. Aceasta este o cu totul altă chestiune, care ține de propriile noastre slăbiciuni, de propriile noastre neînțelegeri de ordin intern și, într-adevăr, aici putem fi mai asertivi. Este altceva, în schimb, acest lucru.

L. Niculescu: Credeți că acest discurs, care într-adevăr, a devenit vizibil la toate palierele pe care le remarcați dumneavoastră, și care nu exista, pur și simplu, acum un an și jumătate-doi, credeți că poate prefigura ceva mai rău? Apariția unui curent antieuropean în România?

G.C. Maior: A crescut ușor euro-scepticismul, și la noi e bine să ai și o doză de euro-scepticism, în sensul constructiv al lucrurilor.

L. Niculescu: Dar să nu fie un euro-scepticism al ignoranței.

G.C. Maior: Exact. Nu cred că se pune problema în termeni foarte gravi, dar ea trebuie discutată în cunoștință de cauză, pe bază de argumente, de la argumente filozofice, până la argumente politice, mult mai serios decât se face acum.

L. Niculescu: Da. Cum vă explicați că dezbateră este, după cum spuneți, așa sterilă, în România? Spuneți, la un moment dat, într-una dintre cărți, că în general ducem lipsă de viziune, de plan strategic. S-ar putea să fie, nu știu, modelul nostru cultural?

G.C. Maior: Fiecare țară are și o cultură strategică, în modul în care-și proiectează diplomația, apărarea, gândirea strategică. Unii gândesc și elaborează planuri pe termen lung, urmăresc implementarea lor extrem de planificat. Alții se adaptează foarte bine la circumstanțele de moment, deci sunt foarte abili, lucrează în viteză.

L. Niculescu: E mai mult cazul României...

G.C. Maior: Si noi, istoric... Am fost, din păcate, istoric forțați, și de contexte geopolitice, geografice și de contexte politice, să luăm decizii conjuncturale foarte multe, care au deviat un curs prestabilit, să spun, pe cel de aliere cu state din Europa de Vest sau Occidentală a vremii, a trebuit să schimbăm alianțe din acest punct de vedere, am fost supuși unor politici de oportunitate necesare, după părerea mea, datorită conjuncturilor. De aici, și o anumită labilitate în, să spunem, planificarea noastră strategică. Nu urmărim planuri pe termen lung. Acum, în schimb, avem posibilitatea să facem acest lucru, pentru că suntem și într-un punct de stabilitate maximă strategică pentru stat, adică ne putem gândi, Slavă Domnului, în perspectivă, de 10-15 ani, la problemele reale cu care ne vom confrunța, la provocările acestui stat. Nimic nu ne împiedică să facem acest lucru. Din păcate, și anumite interese de moment, politice sau de altă natură, din păcate și lipsa de apetit a media pentru asemenea dezbateri, pentru că ratingul e făcut din alte lucruri pe care le vedem...

L. Niculescu: Aici e o altă dezbateră.

G.C. Maior: ... multe vulgare, lipsa unor canale puternice de... există asemenea și există, Slavă Domnului, persoane foarte deschise, inteligente, care pun aceste probleme în diverse reviste, dar le vedeți proiectate în canalele mari de comunicare la nivel național? Nu, pentru că nu interesează asemenea discuții.

L. Niculescu: Aici, într-adevăr, e o dezbateră tip 'oul sau găina'.

G.C. Maior: Da.

L. Niculescu: Spuneți, ca să schimbăm capitolul...

G.C. Maior: Da.

L. Niculescu: Spuneți că amenințarea teroristă a crescut constant în ultimele luni, dar gradul de alertă teroristă rămâne același, 'albastru moderat'.

G.C. Maior: Da, datorită eforturilor, și ale noastre, și ale partenerilor noștri interni și externi. Este un efort să menții acest nivel de alertă teroristă, deci să ții departe de granițele țării fenomenul acesta terorist. Uitați ce s-a întâmplat în Bulgaria. Bulgaria a fost, dincolo de gravitatea de moment a evenimentului de la Burgas - s-au pierdut vieți omenești -, dar semnalul dat către exterior de un asemenea eveniment petrecut pe teritoriul unei țări a Uniunii Europene, de incidența sa asupra psihologiei populației din Bulgaria, sunt aspecte foarte-foarte complexe și e vorba de un vecin al nostru, până la urmă. Iată, nu suntem și nicio țară nu este scutită de acest fenomen. Au existat anul trecut aspecte pe care le-am și semnalat, unele publice, legate de planificarea unor acțiuni, inclusiv pe teritoriul nostru național, pe care am încercat să le prevenim cu succes prin diverse metode, inclusiv expulzări de persoane, inclusiv persoane cărora li s-a refuzat intrarea în țară. Aceste lucruri nu se fac aleatoriu sau pur și simplu după ureche. Se fac pe niște informații, pe lucruri pentru captarea acelor informații, și-n schimbul de informații pe care le avem cu alte servicii și în modul în care operăm noi din punct de vedere intern, foarte solide. Deci nu chestiuni care să nu fie credibile din punct de vedere al acestei amenințări. Iată de ce vin cu acest mesaj, că a crescut în ultimul timp amenințarea.

L. Niculescu: A crescut, dar alerta teroristă rămâne la același nivel, albastru...

G.C. Maior: Da.

L. Niculescu: N-o mai creșteți. Nu aveți în vedere...

G.C. Maior: Nu avem date care...

L. Niculescu: Că s-ar putea crește...

G.C. Maior: Să ne facă să o creștem, în acest moment.

L. Niculescu: Pentru că într-adevăr am văzut că s-au intensificat unele lucruri.

G.C. Maior: Da, da...

L. Niculescu: I-ați expulzat pe cei doi afgani.

G.C. Maior: Mai multe expulzări au avut loc, mai multe expulzări au avut loc.

L. Niculescu: De ce am văzut că au fost doi cetățeni străini expulzați la sfârșitul anului trecut? De ce expulzați? Erau informații că urmau să pregătească ceva chiar în perioada sărbătorilor.

G.C. Maior: Tocmai am explicat acest lucru. Si informații interne și informații externe...

L. Niculescu: Nu, nu dar de nu îi...

G.C. Maior: Primite de la...

L. Niculescu: De ce nu îi închideți? Ce se întâmplă cu ei odată ce sunt expulzați?

G.C. Maior: Vedeți, puneți niște întrebări foarte bune, de ce nu-i închidem. Păi, dacă avem acest mijloc de a proteja teritoriul național de o amenințare teroristă și îl putem folosi, nu este cel mai eficient, că asta mă interesează...

L. Niculescu: Să scăpați de ei.

G.C. Maior: Bineînțeles, asta mă interesează în primul rând.

L. Niculescu: Dar, știți unde ajung? Sunt preluați de cineva? Sau...

G.C. Maior: Bineînțeles că este un schimb de informații și lumea știe despre ce e vorba...

L. Niculescu: Nu se duc după aceea și pleacă în altă țară.

G.C. Maior: Să nu vă faceți probleme că ei au viață foarte...

L. Niculescu: Ușoară.

G.C. Maior: Fericită în ghilimele.

L. Niculescu: Acolo unde ajung...

G.C. Maior: Acolo unde ajung.

L. Niculescu: După atentatul din Bulgaria...

G.C. Maior: Da...

L. Niculescu: Ministrul bulgar de interne a spus că...

G.C. Maior: Da...

L. Niculescu: Teroriștii ar fi trecut la plecare prin România. Așa este?

G.C. Maior: Deci, sunt două aspecte, am și dat un comunicat. Deci, încă de la petrecerea, imediat după petrecerea atentatului, am lucrat cu serviciile bulgare și alte servicii de informații pe această chestiune, având în vedere și interesele noastre și apropierea, repet, regională. Am identificat noi înșine, Serviciul Român de Informații, doi suspecti, în cooperare cu alte servicii, inclusiv serviciile bulgare, pe care în acest moment se lucrează ca ipoteză fundamentală de lucru, pe acești doi suspecti, cetățeni din state occidentale. Ce am, vă pot spune cu siguranță, în acest moment, având în vedere că în derulare este o investigație extrem de sensibilă și complexă, multinațională dintr-un anumit punct de vedere al cooperării, este faptul că de pe teritoriul României nu a existat niciun indiciu că s-ar fi putut planifica sau pregăti, inclusiv din punct de vedere logistic, sau comunica cu operatorii din interiorul Bulgariei, care au realizat acest lucru, deci de pe teritoriul României nu s-au întâmplat asemenea lucruri. Acest lucru pot să vă spun cu certitudine acum. Alte lucruri se vor spune pe măsură ce investigația aceasta, repet, extrem de sensibilă avansează.

L. Niculescu: Cam când credeți că va fi gata și vom avea alte elemente?

G.C. Maior: Eu sper că în câteva luni, pentru că este în interesul Bulgariei de a identifica autorii, inclusiv la nivelul organizațiilor implicate, și este în interesul Uniunii Europene, vedeți cum se pune această problemă extrem de pregnant și la nivelul Uniunii Europene, pentru că până la urmă este un atentat în Uniunea Europeană, de a se identifica acești autori. Iată, deci lucrăm foarte intens cu ei din acest punct de vedere, și cu bulgarii și cu alte servicii serioase de informații.

L. Niculescu: In ce măsură, primăvara arabă și mișcările care au urmat...

G.C. Maior: Da...

L. Niculescu: Căderea regimului Gaddafi, ce se întâmplă acum în Mali, au crescut, aceste evenimente au crescut riscul terorismului și pentru țări ca România?

G.C. Maior: Ele au crescut pentru că întotdeauna un stat, mă rog dincolo de aspectele politice ale acestor revoluții, de aspectele militare, sociale, etcetera, un stat slăbit de tranziții, de schimbări de regimuri, care nu mai are autoritate, inclusiv în sistemele de informații sau în arhitectura de securitate națională, este expus migrării unor persoane, în special în această zonă MENA, care își găsesc imediat un adăpost mai sigur din perspectiva lor de vedere față de capacitatea statului de a detecta... Deci, își găsește un adăpost pentru a pregăti, și s-a văzut acest lucru, diverse atentate, urmărindu-și agenda, în special al-Qaeda s-a... Se vede acest lucru foarte clar, are o retragere strategică către aceste teritorii, din punct de vedere al comenzii și controlului în ceea ce privește operațiunile lor.

L. Niculescu: Dar acum, că a murit Osama bin Laden, te-ai aștepta ca al-Qaeda să fie și mai slăbită.

G.C. Maior: A fost slăbită după evenimentele legate de bin Laden, dar există francize, sunt regrupări chiar în această zonă. Si aceste regrupări, bineînțeles că pot afecta, și s-a văzut acest lucru, sudul Europei, dacă ele nu sunt tratate în timp.

L. Niculescu: Apropo de acel spațiu, trebuie să vă întreb. Mai știți ceva de Omar Hayssam? Are...

G.C. Maior: Este, e vorba de Siria...

L. Niculescu: Războiul civil din Siria...

G.C. Maior: Noi avem acel acord de extrădare, va continua cu... indiferent de evoluțiile regimului de acolo. Este un acord între state. E dificil acum de comunicat, având în vedere evenimentele din Siria. Rămâne valabil tot ce am afirmat despre acest lucru, este un obiectiv al nostru, al statului român.

L. Niculescu: Este încă în închisoare, știți asta?

G.C. Maior: Da!

L. Niculescu: Pentru că acolo, la ce se întâmplă cu... E practic un război civil, nu știu dacă întotdeauna informațiile, chiar și informațiile dumneavoastră sunt cele mai sigure.

G.C. Maior: Pot fi distorsionate. Să vedem ce se întâmplă, e bine că s-a încheiat acel acord, care repet, va continua. Noi urmărim acest obiectiv, e un individ condamnat pentru terorism în România, se știe acest lucru. Este în interesul Serviciului și al țării de-al aduce înapoi pentru a-și servi pedeapsa aici.

L. Niculescu: N-aveți un orizont de timp când va veni.

G.C. Maior: E greu de spus, având în vedere acum evenimentele din Siria. E chiar un aspect obiectiv.

L. Niculescu: Cu siguranță.

G.C. Maior: Da.

L. Niculescu: În această carte, 'Noul Aliat', spun, este o reeditare a...

G.C. Maior: Da.

L. Niculescu: ... a primei apariții, a fost în 2009. Aveți și un capitol nou despre scutul anti-rachetă.

G.C. Maior: Da, de aceea am încercat să adaug elementele noi.

L. Niculescu: Intre timp...

G.C. Maior: Strategice...

L. Niculescu: Au mai apărut câteva elemente noi, ați văzut dezbaterile din Statele Unite...

G.C. Maior: Da...

L. Niculescu: Niște rapoarte secrete ale Agenției de Apărare, care spun că România nu ar fi o locație, un loc suficient de bun pentru un interceptor care să protejeze Statele Unite. Care e opinia dumneavoastră? Cum ați privit aceste...

G.C. Maior: Nu, nu este poziția Departamentului de Stat, a Pentagonului, nu este vorba de așa ceva, să fim foarte riguroși, sau a Administrației...

L. Niculescu: Nu, nu...

G.C. Maior: ... Americane.

L. Niculescu: Este un raport care a ajuns în presă.

G.C. Maior: În orice asemenea evaluări, mai ales la nivelul unor instituții largi și democratice precum Congresul sau altele din Statele Unite, se pun în discuție diverse aspecte. Noi discutăm despre rațiunile pentru care s-a luat această decizie cu scutul anti-american în România, tocmai din rațiuni de interes strategic clar definite și pentru Statele Unite și pentru România. Deci, aici e esența evaluării despre scut, nu în alte rapoarte, care pot conține opinii ale unor personalități diverse...

L. Niculescu: Nu, și era o opinie...

G.C. Maior: Da...

L. Niculescu: Destul de republicană, când știm că actuala componentă a scutului anti-rachetă este de esență democratică, pentru că totuși a existat o schimbare în filosofia scutului anti-rachetă, inițial trebuie să fie mai mult în Polonia și în Cehia, și apoi, când a venit Barack Obama în primul mandat l-a mutat mai spre est...

G.C. Maior: Nu, n-a fost doar geografică, a fost și strategică și conceptuală în modul de structurare a arhitecturii scutului, de la o viziune mai amplă din punct de vedere strategic a lui Bush, la o viziune mai flexibilă a președintelui Obama, în diferențe. N-aș vrea să intru în detalii pentru că ar necesita o discuție între specialiști acest lucru, dar planificarea își urmează cursul în legătură cu instalarea scutului, s-au făcut pași foarte semnificativi. Veți vedea etapele puse în practică, agreeate clar cu partea americană, nu este nicio problemă în acest punct de vedere.

L. Niculescu: Dar ce rol au jucat serviciile, Serviciul dumneavoastră de Informații, în faptul că România este o parte importantă a acestui scut anti-rachetă?

G. C. Maior: Intotdeauna joacă și ele un rol, pentru că pe de o parte există evaluări pe natura securității regionale și chiar a securității internaționale, legate de riscul acestor rachete balistice în raport de state sau organizații. Pe de altă parte,

evident că suntem interesați, și noi am fost foarte activi în a spune acest lucru, la un schimb de informații extrem de profund pe modul de operare al acestui scut în momentul în care va fi instalat, adică un schimb bilateral de informații care este necesar și pentru statul român. Deci, iată diverse zone de implicare. Plus securitatea, ca atare, a spațiului în care este amplasat scutul, contrainformațiile legate de prezența unei asemenea tehnologii în România. Sunt, toate, aspecte pe care le avem în sarcină evidentă, în activitatea noastră.

L. Niculescu: Există vreun risc care planează asupra amplasării scutului antirachetă în România? Președintele Băsescu vorbea despre riscuri politice interne. Spunea 'Dacă vom continua să arătăm o imagine de țară nu foarte stabilă, ar putea să fie o problemă'.

G. C. Maior: Nu. Eu cred că avem un curs clar de stabilitate, inclusiv din această perspectivă, și că nu vor exista probleme din acest punct de vedere. Slavă Domnului, indiferent de coloratura guvernelor, există câteva aspecte esențiale care marchează continuități, încă de prin anii, hai să spun cu indulgență, '95-'96.

L. Niculescu: De la faimosul Pact de la Snagov.

G. C. Maior: Da, da.

L. Niculescu: De când e acea fotografie de familie la care participau toți. Amenințările cibernetice, domnule director. Spuneți la un moment dat, într-un interviu, că nu sunteți luați întotdeauna în serios când trimiteți informații despre, sau informări, despre amenințările cibernetice, și cu toate acestea sunt foarte puternice. Am văzut...

G. C. Maior: Nu suntem luați în serios de cine?

L. Niculescu: De factori politici. Văd că... aveam citatul exact, dar nu-l mai am acum. Spuneți că sunt...

G. C. Maior: Nu, am spus - cred - că e o percepție că această amenințare ar fi mai abstractă, în general, această percepție. Dar nu e deloc. Dacă o persoană, hai s-o luăm așa, destul de rudimentar, ca exemplu: o persoană se trezește cu conturile golite, doar printr-o mișcare de laptop, sau un minister se trezește cu informațiile și documentele sale extrase printr-o operațiune de acest tip, vă dați seama ce înseamnă acest lucru pentru securitatea individului, întâi - hai să o luăm de la individ -, până la securitatea națională a statului. Deci această amenințare este reală, este prezentă, ne-am și confruntat deja cu ea.

L. Niculescu: Am văzut că a fost acest atac cibernetic la care ați contribuit.

G. C. Maior: Da. Si am lucrat chiar cu firma Kaspersky în definirea, metaforic, așa, 'Octombrie roșu'. Un atac extrem de concentrat și consistent, care a vizat mai multe instituții strategice din start, Ministerul de Externe, alte ministere economice, inclusiv servicii de informații, care a putut fi detectat, a putut fi - dar foarte greu, vă spun -, și fiind o cooperare extrem de profundă cu alte instituții din alte state, și este un indicator al modului în care se poate opera rapid, eficient, distant, cu inamici greu

detectabili. Amplerea acestui atac ne face să ne gândim la o entitate statală. Dar nu poate fi clar identificat și nici probat acest lucru, foarte clar.

L. Niculescu: Exact. Am văzut că erau hackeri ruși care lucrau pe...

G. C. Maior: Nu vreau să dau nume de... Da, da. Deci de state. Dar repet: intensitatea, perfecțiunea, gradul de sofisticare al acestui atac nu ne face decât să ne gândim și la această posibilitate. Din analiză poți să spui acest lucru.

L. Niculescu: Si cât de pregătiți sunteți și în viitor?

G. C. Maior: Păi mă bucur că s-a adoptat în CSAT o strategie de securitate cibernetică, la care am avut o contribuție majoră și un mod de operare practică pe această dimensiune. Mai multe instituții grupate, coordonate tehnic de către Serviciu, care fie culege informații referitoare la asemenea posibilități, fie încearcă elemente de răspuns în cazul unor asemenea incidente, inclusiv de natură cibernetică. Răspunsul pentru a preveni, etc.

L. Niculescu: Vorbeați la începutul emisiunii despre schimbările care au avut loc în Serviciul dumneavoastră în ultimii ani. Sunteți mulțumit de statut, de felul în care funcționați - am înțeles că da. Ce schimbări ați mai dori?

G. C. Maior: Noi acum - vedeți, apropo de viziuni strategice și de planuri pe termen mai îndepărtat. Noi am avut, întâi am elaborat o viziune strategică de transformare structurală - reforme interne, debirocratizare, flexibilizare, reforma resurselor umane, etc. -, din 2007 până în 2010. Am anticipat, într-un fel, noile probleme legate de intrarea noastră destul de bruscă în această eră informațională, apropo de problema cibernetică pe care ați amintit-o, dar și de altele, și avem o viziune strategică, nouă viziune strategică, 2010-2015, referitoare la adaptarea Serviciului la aceste extraordinare dezvoltări tehnologice și informaționale care au loc în spațiul public, care pun noi probleme pentru securitatea națională a statelor, cum este cea cyber, pe care am menționat-o, dar care și, cum să vă spun, dau capacitate noi unor vectori de acțiune contrar securității naționale beneficiind de aceste tehnologii. Este, din păcate, un decalaj între posibilitățile noastre tehnologice, și nu este doar la noi - chiar șeful MI5 vorbea de acest lucru, și evoluțiile tehnologice din spațiul public și privat, și dacă acest decalaj crește nu vom putea răspunde la aceste noi amenințări în mod adecvat. Deci acest program vizează tocmai adaptarea Serviciului la această eră nouă.

L. Niculescu: Si aveți sprijin pentru asta?

G. C. Maior: Da.

L. Niculescu: Adică trebuie bani.

G. C. Maior: Da, avem sprijin.

L. Niculescu: Mai ales că e vorba de tehnologie.

G. C. Maior: Da, avem sprijin de la Guvern, apropo de toate discuțiile iarăși, absolut ridicole despre bugetul Serviciului. Adică când aperi securitatea națională a unui stat, mai pui această problemă, a bugetului. E un buget, bineînțeles că nicio instituție nu e mulțumită cu bugetul pe care-l are. E 0,28% din PIB, dar planificarea sa , inclusiv

îndeosebi pe zona de capital, vizează această adaptare tehnologică la noile evoluții. Si acest lucru este important, cum planifici un buget, în sens multianual, pentru a îți atinge scopurile. Si iată că suntem în grafic, așa putea spune, până în 2015 sper să implementăm tot acest program.

L. Niculescu: Apropo de dezbateri mai mult sau mai puțin serioase.

G. C. Maior: Da.

L. Niculescu: A fost una privind trecerea SRI în subordinea Parlamentului.

G. C. Maior: SRI este și în subordinea Parlamentului.

L. Niculescu: Nu, nu. Este și în subordinea Parlamentului, dar...

G. C. Maior: Toți am vrea să fim în subordinea tuturor, deci este o arhitectură bună, zic eu din punct de vedere și constituțional, dar și acțional, dacă vreți, în ceea ce privește Serviciul. Are Parlamentul multiple posibilități de control. Noi mergem săptămânal sau săptămânal trimitem rapoarte către Comisie, cu ce facem, cu mandate, cu etc., să știți.

L. Niculescu: Si-i interesează? Le citesc? Spuneți la un moment dat...

G. C. Maior: Da, chiar interesează.

L. Niculescu: ...că unul dintre regretele dumneavoastră este că informațiile pe care trimiteți nu se transformă întotdeauna în decizii bune.

G.C. Maior: Da, acest lucru... Bun, e vorba și de alte instituții, aici, nu e vorba doar de Parlament. Mă rog, poate câteodată și noi trimitem informații neadecvate unui anumit moment sau poate mai slab calitativ. Nu neg acest lucru, că nimeni nu-i perfect, și nimeni nu poate fi perfect. Nu poți să ai o cunoaștere totală, niciodată. Dar, repet, ne interesează foarte mult ca să nu spună cineva că nu a avut informații pe o anumită problemă. În rest, deciziile care se iau, dacă ele se iau într-un anumit sens sau altul, aparțin factorului politic care gestionează acel minister, care conduce Guvernul, care conduce țara, etc.

L. Niculescu: Mai avem vreo cinci minute și mai am două teme, să vedem cum le punem. În primul rând, energia.

G.C. Maior: Da.

L. Niculescu: România, se descoperă hidrocarburi în Marea Neagră. Există o dezbatere întreagă pentru gazele de șist. În ce măsură acest subiect este interesant pentru Serviciul Român de Informații?

G.C. Maior: Este, bineînțeles...

L. Niculescu: Care e impactul asupra activității dumneavoastră?

G.C. Maior: Eu vreau să vă spun că și în NATO, în cadrul structurilor de informații, noi am gestionat și gestionăm în continuare problema securității energetice, ca să știți acest lucru. Deci, coordonăm acel grup. Noi avem, cu acest concept de securitate energetică de foarte mult timp, nu era la modă atunci în Europa, dar a devenit foarte... A devenit brusc la modă datorită unor factori, nu o să intru în detalii. Datorită modului în care s-a operat, și ca politici economice și ca politici de cooperare în plan

extern, de relaționare cu companii puternice precum 'Exxon' sau 'Chevron', putem spune că există evoluții pozitive pe acest aspect. Chiar un clasament recent al Uniunii Europene plasa România pe locul trei ca și grad de independență energetică, ceea ce înseamnă că diverse guverne au acționat destul de bine din acest punct de vedere și destul de coerent. Există posibilități și mai mari, având în vedere descoperirile realizate în Marea Neagră privind rezervele de hidrocarburi, interesul deja manifestat în acorduri clare al 'Exxon' pentru aceste explorări, faptul că 'Romgazul' participă cu 10% este bine și pentru statul român. Deci, este o evoluție, spun eu, foarte bună economică și strategică pentru țară. În privința gazelor de șist, au existat dezbateri controversate nu trebuie să fim, părerea mea, inhibați de factori subiectivi, trebuie să analizăm rațional, dar cât mai repede, pentru că și aici există o posibilitate foarte bună pentru noi de a ne asigura în timp independența energetică, având în vedere potențialul nostru.

L. Niculescu: Scrieți prefețe, domnule George Maior, pentru două cărți care au apărut recent, una despre Bismarck, cealaltă despre Richelieu. Sunt doi oameni de stat, considerați, din Franța și din Germania, considerați, nu știu, printre fondatorii conceptului de stat în țările respective. De ce aceste alegeri?

G.C. Maior: Pentru că... Si lucrez la un curs de gândire strategică și strategie în această privință. Cred că e important pentru lume să înțeleagă felul în care un stat poate fi gestionat din punct de vedere a întăririi sale, a creșterii puterii sale, a creșterii influenței sale prin gândire strategică, prin acțiune politică deosebită. Cred că foarte multă lume are nevoie de asemenea perspective și la noi. Si, acestea sunt modele istorice fundamentale. Vor urma și altele.

L. Niculescu: Care va fi următorul, Israel?

G.C. Maior: Președintele Wilson, sper, al Statelor Unite, care a venit cu, știți foarte bine, cu o politică aparent idealistă, dar care a creat până la urmă o pace în 1919, o Ligă a Națiunilor și care ne-a interesat și pe noi atât de mult prin perspectiva sa asupra principiului naționalităților. Deci, o personalitate marcantă. Si altele vor urma.

L. Niculescu: Cam care este ritmul? Adică până acum...

G.C. Maior: Cât putem, pentru că e vorba, până la urmă de o activitate extraprofesională a mea, care îmi place uneori mai mult decât alte lucruri, dar care, Slavă Domnului, mă relaxează.

L. Niculescu: Vă place mai mult decât alte lucruri. Sunteți de șapte ani, de aproape șapte ani la șefia SRI. Care sunt, ce vă mai ține în luptă? Care e miza acum? Care e aia?

G.C. Maior: Miza este zi de zi să nu se întâmple ceva rău pentru populația acestei țări.

L. Niculescu: E suficient de important. Vă mulțumesc foarte mult, domnule director.

G.C. Maior: Mulțumesc.

L. Niculescu: Aici se încheie emisiunea noastră. 'Noul Aliat' se numește volumul pe care îl avem în această seară. Sunt foarte interesante și monografiile, biografiile Bismarck și Richelieu. Vă mulțumesc că ne-ați urmărit, ne revedem săptămâna viitoare. Toate cele bune!

G.C. Maior: Mulțumesc și eu!"